

ALKOHOLITUOMISIA KOSKEVAT RAJOITUKSET SUOMESSA JA RUOTSISSA

KARI PAASO – ESA ÖSTERBERG

Uuden alkoholilain (1143/94) voimaantulo tammikuun 1. päivänä 1995 toi lisäpuhtia matkustajien alkoholituomisista käytävään keskusteluun. Alkoholin maahantuontia säädelleten aikarajojen kumoaminen helmikuussa 1995 vaikutti jopa perusterminologiaan, eli tuliaisviinon ohella ja osittain niiden asemesta ryhdyttiin nyt puhumaan Venäjän viina- ja olutrallista sekä Tallinnan kärryturismista. Puhetavan muutos heijastaa varsin hyvin todellisuutta. Kun aiemmin verotta tuotu alkoholi oli ulkomaanmatkailuun kytkeytyvä lisäetu, eräänlainen kotiinpaluun kruunaus, muuttui alkoholin hankinta nyt monelle matkustamisen ainoaksi tai ainakin hyvin merkittäväksi motiiviksi. Lisäksi EU-jäsenyydestä johtuneet muutokset ovatkin ensi vaiheessa koskettaneet juuri Venäjälle ja Viroon suuntautunutta matkailua, eikä niinkään lentoliikennettä tai Ruotsin laivamatkailua (ks. esim. Pehkonen & Österberg 1996).

Toisaalta kuitenkin juuri Ruotsiin matkustaminen on lisännyt alkoholin tuontioikeuteen liittyvää keskustelua, koska matkustajat ovat käytännössä joutuneet toteamaan, että EU-jäsen Suomi ja EU-jäsen Ruotsi noudattavat hieman erilaisia käytäntöjä, vaikka ne kumpikin ovat allekirjoittaneet täysin samansisältöisen sopimuksen EU:n kanssa (ks. esim. Paaso 1995; Paaso & Österberg 1995). Tässä katsauksessa yritämmekin selvittää matkustajien alkoholin tuontiin liittyvien erilaisten määräysten nykytilaa ja niiden muotoutumiseen vaikuttaneita tekijöitä. Aiheemme ei varmasti ole keskeisintä alkoholipoliittikkaa, mutta toivomme sen valottavan mo-

nen etelänmatkaajan, Ruotsiin risteilleen tai Tallinnassa ja Viipurissa pistäytyneen mieleen nousseita hämmästeleviä ja osin teoreettisluonteisiakin kysymyksiä, tyyppiä ”Olenkohan nyt rikkonut lakia, kun ...”. Eikä meille itse kullekaan varmasti ole pahitteeksi tarkistaa, mitkä todella ovat tämänhetkiset säännökset, jotta ei tarvitsisi tullissa turhia ihmetellä tai selitellä.

UUON 1932 VÄKIUOMALAISTA UUON 1968 ALKOHOLILAINSÄÄDÄNTÖÖN

Kieltolain kumoamisen jälkeen vuonna 1932 voimaan tullessa väkijuomalainsäädännössä oli määräys, jonka mukaan 20 vuotta täyttänyt matkustaja sai Suomeen palatessaan tuoda mukanaan vain rajoitetun määrän alkoholi-juomia eli ”mallasjuomia ja viinejä, kumpiakin enintään 2 litraa ja muita väkijuomia enintään yhden litran” (92/32, 3 § Vp.). Kyseessä oli absoluuttinen tuontikatto, eli ei eroteltu sitä, olivatko juomat verottomia vaiko eivät.

Vuodesta 1969 alkaen alkoholin maahan-tuonnissa ovat olleet voimassa samat vähimmäisikärajat kuin Alkon myymälöissä noudatetut. Toisin sanoen 20 vuotta täyttäneellä on oikeus tuoda maahan kaikkia alkoholijuomia ja 18 vuotta täyttäneellä mietoja alkoholijuomia. Mielenkiintoisen ristiriidan muodosti edellä mainittu väkijuomalain (45/32) aikainen tuontioikeus: oikeus tuomisiin oli 20-vuotiaalla, mutta Suomessa laillinen hallussapitoikäraja oli 21 vuotta (45/32, 49 §). Me emme ole nähneet kirjoituksia tai oikeustapauksia,

joissa tähän ristiriitaan olisi otettu kantaa.

Vuoden 1968 alkoholilaissa (459/68) omaan tarpeeseen tulevien alkoholituomisten kokonaismäärää lisättiin ja ikärajoja alennettiin. Ilman veroja tai muita maksuja sai 20 vuotta täyttänyt kuitenkin tuoda maahan vain 3/4 litraa väkeviä alkoholijuomia ja 1 litran viinejä (alkoholipitoisuus enintään 22 tilavuusprosenttia) tai 2 litraa viinejä sekä 2 litraa olutta. Alle 20-vuotiaan mutta 18 vuotta täyttäneen täytyi tyytyä jälkimmäiseen vaihtoehtoon (Pekkala 1970, 63). Samalla säädettiin, että 20 vuotta täyttänyt matkustaja sai tuoda maahan enintään 12 litraa vahvaa olutta ja enintään 3 litraa muita alkoholijuomia. Vastaavasti 18 mutta ei 20 vuotta täyttänyt matkustaja sai tuoda maahan enintään 12 litraa vahvaa olutta ja enintään 3 litraa muita mietoja alkoholijuomia (Pekkala 1970, 62). Nämä säädökset sisältyivät 29.11.1968 annettuun asetukseen alkoholijuomista (644/68), kun taas verottomat määrät oli kirjattu samaisen alkoholiasetuksen nojalla annettuun tullihallituksen päätökseen (81/69). Lisäksi asetuksessa keskioluesta (645/68) säädettiin, että keskiolutta saa omaa tarvetta varten tuoda ulkomailta 18 vuotta täyttänyt matkustaja enintään 12 litraa (Pekkala 1970, 286).

Jos matkustaja toi mukanaan alkoholijuomia enemmän kuin verottoman määrän, hän joutui suorittamaan verottoman tuonnin ylittävältä osalta Alkon hallintoneuvoston määräämän ja tullin perimän maksun (459/68, 27 §). Tällä maksulla tasattiin Suomen ja muun maailman välistä vero- ja hintakuilua, joten tavallisen matkustajan ei kannattanut ylittää verottomasti tuotavaa alkoholimäärää.

Vuoden 1968 alkoholilainsäädännössä tiukennettiin matkustajien alkoholijuomien tuontioikeutta sikäli, että nyt otettiin käyttöön aikarajat sitomalla alkoholijuomien tuontioikeus ulkomaille suuntautuneen matkan keston. Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksessä alkoholijuomien tuonnin rajoittamisesta eräissä tapauksissa (730/68) todettiin, että ulkomaanmatkan täytyi kestää vähintään 24

tuntia, jotta matkustajalla oli oikeus tuoda ”kulkuneuvosta tai muutoin verotta ostettuja alkoholijuomia”. Aikaraja ei siten koskenut verollisia, esimerkiksi Ruotsin Systembolagetista ostettuja alkoholijuomia, eikä sitä sovellettu lentoliikenteeseen.

MUUTOKSET VUODEN 1968
ALKOHOLILAINSÄÄDÄNNÖN
VOIMASSAOLOAIKANA

Huhtikuussa vuonna 1978 verotta tuotavien väkevien alkoholijuomien enimmäismäärä nostettiin 3/4 litrasta 1 litraan (Tullihallituksen päätös 6.3.1978).

Toukokuussa 1978 muutettiin alkoholijuomista annetun asetuksen 14 §:ää ja keskioluesta annetun asetuksen 2 §:ää siten, että ulkomailta Suomeen saapuvan matkustajan omaa tarvetta varten mukanaan tuomien alkoholijuomien määräksi tuli enintään 5 litraa keskiolutta ja 5 litraa vahvaa olutta sekä 3 litraa muita alkoholijuomia (322/78; 323/78).

Kesäkuun 1. päivästä 1984 alkaen sai ulkomailta tuoda aikaisempaa suuremman määrän alkoholijuomia eli kaksikymmentä vuotta täyttänyt matkustaja enintään 7 litraa keskiolutta ja 7 litraa vahvaa olutta sekä enintään 7 litraa muita alkoholijuomia. Kahdeksantoista mutta ei kaksikymmentä vuotta täyttäneelle vastaavat määrät olivat 7 litraa keskiolutta ja 7 litraa vahvaa olutta sekä 7 litraa muita mietoja alkoholijuomia (371/84; 372/84; Paaso 1991).

Vuonna 1992 tiukennettiin Suomeen saapuvien matkustajien oikeutta tuoda alkoholijuomia mukanaan säätämällä eri aikarajat Suomessa ja Suomen ulkopuolella asuville henkilöille (STM:n päätös 500/92). Päätöksen mukaan Suomessa asuvalla henkilöllä, jonka ulkomaanmatka oli kestänyt alle 24 tuntia, ei ollut lupa tuoda maahan alkoholijuomia siinä tapauksessa, että matka oli ulottunut Pohjoismaiden ulkopuolelle. Jos tällainen matka oli tehty Pohjoismaihin, tuontikielto koski kulkuneuvosta tai muutoin veroitta hankittuja

alkoholijuomia. Suomen ulkopuolella asuvala henkilöllä ei sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaan ollut lupa tuoda maahan lainkaan alkoholijuomia, jos hän tuli Pohjoismaiden tai silloisten EY:n jäsenmaiden ulkopuolelta ja jos hänen oleskelunsa Suomessa tulisi kestämään alle kolme vuorokautta.

Vuoden 1994 lopussa voimassa olleessa alkoholilainsäädännössä oli siis neljänlaisia alkoholijuomien tuontia koskevia rajoituksia. Ensiksi matkan piti kestää määrätty vähimmäisaika, jotta ylipäättänsä sai tuoda alkoholijuomia, sillä poikkeuksella, että se ei koskenut lentoliikennettä eikä verollisia alkoholijuomia. Aikarajat oli myös eriytetty matkustajan kotimaan mukaan. Toiseksi, määrätyn alkoholimäärän sai tuoda Suomeen maksutta. Kolmanneksi oli säädetty absoluuttinen tuontikatko, jota ei voinut ylittää edes Alkon maksuja maksamalla. Ja neljänneksi alkoholintuonnille oli ikärajoitukset, joita EU-jäsenyys ei ainakaan tähän mennessä ole muuttanut ja joiden muuttamisesta ei ole edes keskusteltu.

TUONTI TOISESTA EU:N JÄSENVALTIOSTA

Tammikuun 1. päivänä 1995 poistui EU:n sisäisestä liikenteestä alkoholijuomien tuontia rajoittava absoluuttinen enimmäismäärä. Toisesta jäsenvaltiosta Suomeen tuleva henkilö saa siis nykyään tuoda mukanaan omaan käyttöönsä rajattoman määrän alkoholia. Valmisteverotuslain (1469/94) mukaan verotta tuotava enimmäismäärä on kuitenkin vuoden 1995 tammikuun alusta alkaen ollut vain litra väkeviä alkoholijuomia (yli 22 tilavuusprosenttia etyylialkoholia) tai 3 litraa niin kutsuttuja välituotteita (alle 22-tilavuusprosenttisia juomasekoituksia, aperitiiveja, väkeviä viinejä tai kuohuviinejä), 5 litraa hiilihapottomia viinejä ja 15 litraa olutta (1469/94, 18 §). Tämän verottoman määrän ylittävältä osalta on alkoholijuomista maksettava Suomen alkoholijuomavero sen mukaan kuin laissa alkoholija alkoholijuomaveroista säädetään (1471/94, 4 §).

Aluksi laissa oli säännös, jonka mukaan verottomasti tuotavaan alkoholimäärään saattoi sisältyä vain rajoitettu määrä tax-free-tuotteita (litra väkeviä tai kaksi litraa välituotteita ja 2 litraa viiniä sekä 15 litraa olutta). Heinäkuusta 1995 alkaen ei ole enää määritelty, kuinka suuri osa verottomasti tuotavista alkoholijuomista saa olla peräisin tax-free-myymlöistä (900/95). Toisin sanoen Suomeen voi tuoda täysin laillisesti sekä menomatalla että tulomatalla tax-freeä ostetut miedot viinit (2 + 2 litraa) ja vielä litran kohdemaastakin ostettua viiniä (Paaso 1996).

Myös alkoholijuomien tuontia rajoittava aikarajoitus kumottiin EU-jäsenyyden vaatimuksiin vedoten (ks. tarkemmin Paaso & Österberg 1995). Tätä 1.1.1995 voimaan tullutta alkoholilain muutosta (1477/94) alettiin toden teolla soveltaa vasta 15.2.1995. Aikarajoitus oli siis käytäntönä EU-Suomessakin puolitoista kuukautta sekä sisämarkkinaliikenteessä että kolmansia maita koskevassa liikenteessä. Se oli tosin ollut voimassa hieinan lievennetyssä muodossa sikäli, että Suomessa asuvilla henkilöillä oli alkoholijuomien tuontioikeus jo 20 tuntia ylittävältä matkalta entisen 24 tunnin asemesta (ks. tarkemmin Paaso & Österberg 1995).

EU-SUOMI JA KOLMANNET MAAT

Aikarajan kumoamisesta aiheutuneen Venäjältä ja Virosta Suomeen tuodun alkoholimäärän voimakkaan kasvun vuoksi hallitus antoi 15.3.1996 eduskunnalla esityksen, jossa alkoholilakiin ehdotettiin kirjattavaksi valtuus säätää asetuksella rajoituksia matkustajatuomisille (HE 11/1996). Eduskunta hyväksyi asiaa koskevan lain 23.4.1996 (287/96), minkä jälkeen hallitus antoi 26.4.1996 siihen perustuvan asetuksen (288/96).

Tämän asetuksen mukaan toukokuun 1. päivästä 1996 alkaen Suomessa asuva henkilö, joka muutoin kuin lentoliikenteessä saapuu maahan Euroopan talousalueen ulkopuolelta ja jonka matka on kestänyt alle 20 tuntia,

ei saa tuoda maahan lainkaan alkoholijuomia. Edelleen asetuksessa todetaan, että Euroopan talousalueen ulkopuolella asuva henkilö, joka muutoin kuin lentoliikenteessä saapuu maahan Euroopan talousalueen ulkopuolelta ja jonka muu kuin kauttakulkuun liittyvä oleskelu Suomessa kestää alle kolme vuorokautta, ei saa tuoda maahan alkoholijuomia

Aikarajan ohella kolmansia maita koskee myös EU-direktiivin (69/169/EEC) mukainen määrärajoitus, joka poikkeaa hieman sisämarkkinatuomisista koskevasta rajoituksesta. Toisin sanoen kolmansista maista verotta tuotava maksimimäärä alkoholia on litra väkeviä alkoholijuomia tai kaksi litraa välituotteita sekä kaksi litraa viinejä. EU:ssa ei ole määrärajaa oluen tuomisille kolmansista maista. Suomen oikeus tähän 15 litran määrärajoitukseen johtuu siitä, että kolmansien maiden asukkaita ei saa asettaa parempaan asemaan kuin jäsenmaiden asukkaita (ks. Paaso & Österberg 1995). Myös kolmansista maista saa tuoda alkoholijuomia rajattomasti, kunhan maksaa Suomen verot ja täyttää aikarajamääräykset.

SUOMESSA SOVELLETTAVAT RANGAISTUSSEURAAMUKSET

Aikarajoitusta koskevan säännön ja verottoman tuonnin määrää koskevan säännön rikkominen saattaa matkustajista olla samanarvoisen asia. Lain mukaan näin ei kuitenkaan ole asianlaita. Aikarajoituksen täyttymättä jättämiseen sisältyy alkoholijuomien matkustajatuomisista koskeva totaalkielto, jota ei voi kiertää lisämaksuja suorittamalla. Kiinni jäänyt alkoholin tuoja syyllistyy näin ollen salakuljetukseen, alkoholijuomat otetaan tuontia yrittäneeltä pois ja hän saa käytännössä sakot, vaikka alkoholijuomien salakuljetuksen rangaistusmaksimi on 2 vuotta vankeutta (459/68, 82 §). Jos matkustaja sen sijaan on ollut kolmansissa maissa yli säädetyn aikarajan ja jää kiinni siitä, että hänellä on alkoholia yli verottoman määrän, seurauksena on lievässä

tapauksessa valmisteverotuslain mukainen veronkorotus. Tällöin matkustaja saa siis pitää ylimääräiset alkoholijuomat, mutta hän joutuu maksamaan niistä veron kaksinkertaisena. Muuta seuraamusta ei yleensä ole. Vakavat tapaukset voivat olla rikoslain 29. luvun mukaisia veropetoksia, mutta tällöin on jo kysymys suurista määristä.

RUOTSIN SÄÄNNÖKSET

Ruotsissa perussääntönä on, että matkustaja, joka on täyttänyt 20 vuotta, tai henkilö, joka työskentelee kulkuneuvossa ja joka on saavuttanut edellä mainitun iän, saa tuoda maahan väkeviä alkoholijuomia, viiniä ja vahvaa olutta omaan tai perheen käyttöön tai lahjaksi läheiselle tämän tai tämän perheen käyttöön (Alkohollagen 1994:1738, 4 kap 2 § andra stycket punkt 2).

Tuontimäärät ja aikarajoitukset on sijoitettu verolainsäädäntöön. Toisesta EU-maasta tuotavien alkoholijuomien ja tupakan henkilökohtaisen tuonnin verottamista koskevan lain (1994:1565) toisessa pykälässä todetaan, että ”matkustaja, joka asuu jossakin toisessa maassa kuin Ruotsissa tai joka asuu Ruotsissa ja joka saapuu Ruotsiin lentoteitse säännöllisessä lentoliikenteessä tai jonka oleskelu ulkomailla on kestänyt enemmän kuin 24 tuntia tai jos tavaroista on maksettu vero toisessa EU:n jäsenmaassa, saa tuoda maahan 1 pykälässä mainitut määrät alkoholijuomia”. Ensimmäisessä pykälässä taas todetaan, että veroa ei tule kantaa siitä osasta tuontia, joka nousee enintään seuraaviin määriin: litraan väkeviä alkoholijuomia tai 3 litraan väkeviä viinejä ja 5 litraan viiniä sekä 15 litraan olutta.

Väkevillä alkoholijuomilla edellä mainittuissa laissa tarkoitetaan alkoholijuomaa, jonka alkoholipitoisuus on suurempi kuin 22 tilavuusprosenttia. Väkevällä viinillä taas tarkoitetaan alkoholijuomaa, jonka alkoholipitoisuus on suurempi kuin 15 mutta pienempi kuin 22 tilavuusprosenttia, ja viinillä muuta

viiniä kuin vahvaa viiniä sekä vahvalla oluella olutta, jonka alkoholipitoisuus on suurempi kuin 3,5 tilavuusprosenttia.

Kolmansia maita koskevasta tuonnista säädetään laissa verottomasta tuonnista ym. (1994:1551) ja sen kolmannen kappaleen neljännen pykälän kohdissa 2 ja 3 todetaan: ”Verovapaus myönnetään (pykälässä 1 mainituin ehdoin) matkustajan tuonnille, joka on enintään litra yli 22-tilavuusprosenttista alkoholijuomaa tai kaksi litraa kuohuviiniä tai alkoholijuomaa, jonka alkoholipitoisuus on suurempi kuin 15 mutta pienempi kuin 22 tilavuusprosenttia, ja kaksi litraa viiniä, jonka alkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia. (Suomen lainsäädäntö ei tunne erityisrajoja viineille. Meillä ei ole tässä mielessä olemassa mietoja viinejä tai väkeviä viinejä). Muita kuin edellä mainittuja tavaroita saa pykälän 5 mukaan tuoda enintään 175 ecun yhteisarvosta.

Edellä mainitun lain pykälässä 6 säädelään erityisesti vahvan oluen tuontia seuraavasti: ”Verovapaus voidaan pykälän 5 mukaan myöntää enintään 15 litralle vahvaa olutta”.

Kolmansien maiden aikaraja löytyy lain pykälästä 8, jossa todetaan: ”Tavaroista, jotka mainitaan pykälän 4 ensimmäisen kappaleen kohdissa 1–3 ja kuudennessa pykälässä, eli vahvasta oluesta ja muista alkoholijuomista saa vapautuksen tullista ja muusta verosta sellainen matkustaja, joka asuu Ruotsissa, vain jos matka tapahtuu säännöllisessä liikenteessä olevalla lentokoneella tai jos ulkomailla oleskelu on kestänyt enemmän kuin 24 tuntia tai jos tavaroista on maksettu vero Suomessa ja Norjassa.

Kesäkuussa 1996 muutettiin Ruotsissa lakia toisesta EU-maasta henkilökohtaiseen käyttöön tuotavien alkoholijuomien ja tupakan verottamisesta (1996:704). Lainmuutoksen jälkeen verottoman tuonnin ylittävää alkoholimäärää käsitellään seuraavasti. Jos matkustaja ilmoittaa ylimääräiset alkoholijuomat, häneltä peritään niistä vero. Jos ylimääräisiä alkoholijuomia ei ilmoiteta, matkustaja joutuu kiinni jäädessään maksamaan

veron, rangaistusveron ja sakot. Matkustaja saa pitää ylimääräiset alkoholijuomat, ja toisin päin todettuna matkustaja ei voi välttää maksuja luopumalla ylimääräisistä juomista. Rangaistusvero on puolet normaaliverosta. Vähimmäissakko on SEK 300 ja se peritään juomalajikohtaisesti. Jos matkustajalla on esimerkiksi mukanaan kaksi ylimääräistä viinalitraa ja hän ilmoittaa sen tullille, on vero yhteensä 263 markkaa. Jos matkustaja salaa ylimääräiset viinansa ja jää siitä kiinni, ovat maksut yhteensä 605 markkaa. Sakko nousee asteittain määrien kasvaessa, ja jos salakuljettu määrä nouse 12 litraan väkeviä, 24 litraan viiniä tai 130 litraan olutta, siirtyy asian käsittely oikeussaliin.

Edellä mainittu lainmuutos koskee vain muita EU-maita. Kolmansista maista palaavia matkustajia koskevat vanhat säännöt, eli tulli takavarikoi näistä maista tuotavan ylimääräisen alkoholin. Samoin alle 20-vuotiaan mukanaan tuomat alkoholijuomat takavarikoidaan oli matkustaja sitten tulossa EU-maasta tai kolmannelta maasta.

SUOMEN JA RUOTSIN ERILAISET KÄYTÄNNÖT

Kaiken kaikkiaan Suomen ja Ruotsin säännökset ovat olennaisilta osiltaan samankaltaisia, mutta mielenkiintoisia erojakin löytyy.

Ensimmäinen ero on siinä, että 18 vuotta täyttänyt saa Suomeen saapuessaan tuoda mukanaan mietoja alkoholijuomia ja olutta. Sen sijaan Ruotsissa vastaava ikäraja on 20 vuotta.

Toinen ero koskee aikarajoja. Ruotsissa aikarajoja on vain yksi: 24 tuntia. Suomessa aikarajoja on kaksi eli 20 tuntia Suomessa asuville ja 72 tuntia kolmansien maiden kansalaisille. Ruotsissa aikaraja on veroraja, eli se koskee vain verottomia tuotteita, kun taas Suomessa aikarajan alittamisesta seuraa alkoholijuomien tuonnin totaalikielto. Olit maksanut ostamistasi alkoholijuomista verot kolmansiin maihin tai et, tuonti on aina kielletty. Edelleen: Suomessa aikarajaa sovelle-

taan vain suhteessa kolmansiin maihin, kun taas Ruotsissa sitä sovelletaan kaikkiin maihin. Käytännössä ero on siten siinä, että Vaasasta laivalla Sundsvallissa pistäytyvä saa Suomeen palatessaan tuoda mukanaan alkoholijuomia riippumatta siitä, onko hän ostanut ne verottomasti laivalta tai veroa maksaen Systembolagetista. Sen sijaan Sundsvallista Vaasassa käyvä ei välittömästi takaisin palatessaan voi tuoda mukanaan alkoholijuomia, jos alkoholijuomat on ostettu laivalta verottomasti. Jos hän sen sijaan on käynyt asioimassa Vaasassa Alkon myymälässä ja siten maksanut verot Suomeen, voi hän tuoda näitä alkoholijuomia laillisesti Ruotsiin, vaikka matka olisi kestänyt alle 24 tuntia, kunhan hän vain pysyy Ruotsin säännösten mukaisissa tuontirajoissa.

Kolmas ero on siinä, että Ruotsiin päin mat-

kustettaessa laivalla myydään matkustajalle 15 litraa olutta, mutta takaisin tultaessa vain 2 litraa. Tämä taas johtuu siitä, että EU:ssa ei ole yrityksistä huolimatta vielä harmonisoitu muonitusta koskevia säännöksiä. Jäsenmaa voi siten itse päättää, minkälaisia muonitus-säännöksiä se soveltaa. Suomi on päättänyt – vanhan kaavan mukaisesti –, että laivalla saa matkustajalle myydä olutta sen verran kuin maahan saa tuoda verotta. Suomen päätös koskee Suomesta lähteviä laivoja. Ruotsi on taas päättänyt, että oluen sallittu myyntimäärä on vain 2 litraa. Pohjoismaisen muonitus-sopimuksen (SopS 30/69) mukaan laivoja kielletään myymästä enempää kuin maahan saa tuoda verotta. Oman lisämausteensa tähän tuo Ahvenanmaan verorajaehdotus (HE 184/96), jossa todetaan, että Ahvenanmaan ja Suomen välillä oluen sallittu myyntimäärä on 2 litraa.

KIRJALLISUUS

Alkoholilaki, N:o 459/1968

Alkoholilaki, N:o 1143/1994

Alkohollagen, Nr 1994:1738

Asetus alkoholijuomista, N:o 644/1968

Asetus alkoholijuomista annetun asetuksen 14 §:n muuttamisesta, N:o 322/1978

Asetus alkoholijuomista annetun asetuksen 14 §:n muuttamisesta, N:o 371/1984

Asetus alkoholijuomista ja väkiviinasta annetun asetuksen muuttamisesta, N:o 288/1996

Asetus keskioluesta, N:o 645/1968

Asetus keskioluesta annettun asetuksen 2 §:n muuttamisesta, N:o 323/1978

Asetus keskioluesta annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta, N:o 372/1984

Council directive 69/169/EEC of 28 May 1969 on the harmonization of provisions laid down by law, regulation or administrative action relating to exemption from turnover tax and excise duty of imports in international travel. Official Journal of the European Communities no L 133, 6, 232–234, 4.6.69

Hallituksen esitys 11/1996 eduskunnalle laiksi alkoholilain 10 §:n muuttamisesta

Hallituksen esitys 184/1996 eduskunnalle laiksi Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön sekä siihen liittyviksi laeiksi

Lag om beskattning av privatinförsel av alko-

holdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen. SFS 1994:1565

Lag om frihet av skatt vid import m.m. SFS 1994:1551

Lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen. SFS 1996:704

Laki alkoholi- ja alkoholijuomaverosta, N:o 1471/1994

Laki alkoholilain muuttamisesta, N:o 1477/1994

Laki alkoholilain 10 §:n muuttamisesta, N:o 287/1996

Laki valmisteverotuslain muuttamisesta, N:o 900/1995

Paaso, Kari: Alkoholisäädöstö. Helsinki: Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy 1991, 1991

Paaso, Kari: Tuliaisviinat erilaisten neuvottelukulttuurien puristuksessa. Alkoholipolitiikka 60 (1995): 1, 50–53

Paaso, Kari: Alkoholisäädöstö. Vantaa: Tumma-vooren kirjapaino Oy, 1996

Paaso, Kari & Österberg, Esa: Miksi turistialkoholista koskevasta aikarajoituksesta luovuttiin? Alkoholipolitiikka 60 (1995): 2, 132–135

Pehkonen, Juhani & Österberg, Esa: Turistialkoholin tuonti Suomeen vuonna 1995. Alkoholipolitiikka 61 (1996): 2, 110–122

Pekkala, Junno: Uusi alkoholilainsäädäntö.

Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Kansanvalta, Pää-
sipaino, 1970

Pohjoismainen muonitus sopimus. Sopimussarja
30/96

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös alkoholi-
juomien tuonnin rajoittamisesta eräissä tapauksis-
sa, N:o 730/1968

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös, N:o 500/
1992

Tullihallituksen päätös n:o 81/1969 matkustaji-
en tullittomista tuomisista

Tullihallituksen päätös 6.3.1978 matkustajien
tullittomista tuomisista

Valmisteverotuslaki 1469/1994

Valtiopäivien päätös n:o 92/1932 ulkovaltojen
edustajain ja matkustajien oikeudesta tuoda maa-
han alkoholijuomia

Väkijuomalaki, N:o 45/1932.

PSYKOLOGIA

32. vuosikerta
julkaisija:
Suomen psykologinen seura
tilaushinnat:
jäsentilaus 220 mk
opiskelijat 110 mk
(sisältävät jäsenmaksun)
muut (Suomi ja Pohjoismaat) 250 mk
yhteisöt 300 mk
muut maat 300 mk
irtonumerot 40 mk
tilaukset:
Psykologia-lehti
Mariankatu 7C, 00170 Helsinki
puh / fax (09) 608 586
PS-tili 800017-95442

1997

